

T Ü R K İ Y E
EKONOMİK VE TOPLUMSAL
TARİH VAKFI

EMEĞİN BİRLİĞİ

«Uzlaşmaz
karşıtlık ile
çelişki tomama-
sırlıdır.
Sosyalizmde
uzlaşmaz
karşıtlıklar
yok olur; ama
çelişkiler
vardır.»

V. İ. LENİN

«... toplumun
her genel
yeniden
kuralununun
arifesinde
toplumsal
bilimin son sözü
bu olacaktır:
Kavgı veya
ölüm; kanlı
mücadele veya
yok olma.»
K. MARX

FABRİKALAR, TARLALAR, SİYASİ İKTİDAR, HER ŞEY EMEĞİN OLMALI

YIL: 1 SAYI: 1 AYLIK, SİYASİ GAZETE FİYATI: 250 KR. 1/11/1976

ONBİNLER HAYKIRDI

DGM'YE HAYIR

27 Eylül 1976 Pazartesi
günü DKD (Devrimci Kültür
Derneği) ve İplik—İş Sendika
sı (İplik İşçileri Sendikası) ta
rafından ortaklaşa düzenlenen
miting ve yürüyüşe katılanlar
tek bir ses halinde haykırdılar:
DGM'YE HAYIR!

Gaziantep ve çevresinin
devrimci gençliğini temsil eden
DKD ve gerçek sınıf sendikacı
lığının örnek mücadelesini ve
ren İplik—İş sendikasının bu
eylemine ilimizdeki tüm de
mokratik dernekler ve sendika
lar katılıp, destek oldular.

Gaziantep halkının devrim
ci mücadelesinden korkan ser
mayenin temsilcileri devrimci
kuruluşların faşizme karşı mi
ting ve yürüyüş yapma istem
lerini birçok kez geri çevirmiş
ler ve gerekli izni vermemiş
lerdi. Hattâ derneklerin yasa i
le tanınmış olan bildiri dağıt
ma hakları bile havadan sudan
gerekçelerle çiğnenmişti. Bir
çok engellemelere karşı sonun
da miting ve yürüyüş yapma
izmini alan kuruluşların bu ey
lemine çok büyük bir halk kit
lesi katılmıştır.

Mitingte aşağıdaki konula
rı içeren konuşmalar yapılmış
tır:

DGM faşizmin bir parça
sıdır. Sermaye çevreleri bu ya
sa ile ülkemizdeki kapalı faşiz
mi kalıcı hale getirmeye çalı
şıyorlar. DGM'ler ile sermaye
nin halkımız üzerindeki ege

Devamı sayfa 8 de

27 EYLÜL 1976 PAZARTESİ GÜNÜ DKD VE İPLİK-İŞ'İN
DÜZENLEDİĞİ MİTING VE YÜRÜYÜŞTE ONBİNLER HAYKIRDI
DGM'YE HAYIR

Devrimci İnancın Abidesi :

TEL - ZAATAR

Çağımız bağımsızlık ve sosyallizm için mücadeleler çağıdır. Emperyalizm ve işbirlikçileri yalnız ülkemizde değil, tüm dünyada can çekişmektedir. Eşyanın tabiatına uygun olarak can çekişen her şeyin son azgınlığı içinde olan emperyalizm ve işbirlikçileri de Ortadoğu'da intihar saldırısına geçmişlerdir.

Bugün, Ortadoğu'da bunun en güzel ve en güncel örneği Lübnan devrimcileri ve demokratlarının mücadelesidir. Bu olayda Filistin halkının ve mücadelesinin önemi bütünü etkileyen en önemli parçalardan birisidir.

... Ve kahraman Filistin halkı kadını, erkeği, çocuğu ve yaşlısı ile elinde silâh şanlı tarihini yaratıyor Lübnan'da.

Filistin'li çocuklar, diğer ülkelerin çocukları gibi daha çocukluk çağını yaşamadan, oyuncak nedir bilmeden, gülmeden ve oynamadan alırlar ellerine silâhlerini. Zafer için kahramanca silah elde ölürler.

Tel—Zaatar'da, zafer uğruna, zaferden emin, zafer için savaşan ve ölen Filistin'li yiğitler, Filistin'li kahramanlar bugün 1938'in Madrid'ini yaşıyorlar. Lübnan'da, İspanyol devrimcileri «Madrid düşene, yok olana dek geçi lemez!» diye haykırıyordu. Filistin'li kahramanlar 1938'in şanlı Madrid örneğini yaratıyorlar Tel — Zaatar'da. Son dakika sına kadar, silâhsız, mermisiz, yiyeceksiz, ilâcsız akıl almaz şekilde dayanan ve son nefesine dek «Tel—Zaatar son nefesine kadar direnecektir. KAZANACIĞIZI diye haykıran Tel Zaatar, A-

rap geciliğinin, emperyalizmin ve siyonizmin karşı—devrimci ittifakına karşı Ortadoğu devriminin bir savaş narası oldu.

Tel—Zaatar, emperyalizmin en modern tanklarına, füzelerine ve silahlarına karşı yiğitçe yaşamı savunan fedailerin ölmez devrimci inancını, devrimci kararlılığını abideleştirdi.

Sakın Tel—Zaatar'ın düştüğü zannedilmesin. Hayır, Tel—Zaatar düşmedi. En son canlısına kadar direndi ve faşistler tarafından katledilen üçbin cesetle dolu olarak, savunmasız şekilde ele geçirildi.

Tel—Zaatar'daki yiğitler, savaşarak, umudu, inancı yaşattılar ve devrim ateşini Lübnan'ın yeni yeni cephelerine sıçrattılar. Örnek mi? İşte Trablus, işte Situla, işte Ayntura. Trablus'da, Situla'da, Ayntura'daki direnişler daha geniş boyutlar ve canlılık kazandı.

Hür dünya (!) adına hareket eden emperyalizmin uşakları Kamil Şamen, Süleyman Franciye, Elias Şarkis, Antony Bereket gibi faşistler siyonizmin ve Arap geciliğinin desteğiyle savunmasız yaşlıları ve çocukları katlederek, kadınların, kızların ırzına geçerek ve yaptıkları belli olmasın diye tüm cesetleri yakarak, Tel—Zaatar'ı buldozlerle yıkarak tarihin en büyük cinayeti ni işlediler. Ve tüm bunlar, sözde hür dünyanın bir parçası olan Lübnan'ı korumak için, hıristiyanlık adına yapıldı. Tel—Zaatar'daki devrimciler, devrimci inancın ve kararlılığın yanında enternasyonal dayanışmanın da en şanlı örneği ni verdiler. Tel—Zaatar'ı Filistinlilerle birlikte savunanlar arasında Türk, Kürt, İran, Alman, Japon, Küba devrimcileri de vardı. Ve onlar Filistin devrimi uğruna yiğitçe ölerken enternasyonal görevlerini en iyi şekilde yerine getirdiler.

Karşı—devrimci cephe, emperyalizmin uşaklığını yapanların tümünü de bağrında toplamıştı. Emperyalizm son Angola örneğinde yaptığı gibi Lübnan'da da gecicilere her türlü desteği sağlamaktan çekinmedi. Tabii, dünya geciciliği de boş durmadı. Emperyalizm ve uşakları faşist Falanjistlerin yanında Brezilyalı kiralık katilleri ve gangsterleri Kıbrıs'lı faşist EOKA — B teşkilatının yöneticileri ve militanlarını devrimcilere karşı seferber etmişlerdi. Bundan başka Fransa'da, Almanya'da, İspanya'da ve İtalya'da bulunan faşist teşkilatların üyeleri; Belçika'lı ve İngiliz paralı askerler; katil İran Şahı'nın silah yardımcıları; Amerika'lı ve İsrail'li askeri uzmanlar ve bol miktarda silah yardımcıları; Suriye'nin Golan Cephesi'nden çektiği 3000

tankı ve 5. tugay komandosu; Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri, Katar, Bahreyn ve Kuveyt'in milyarlarca doları hep Lübnan'da karşı — devrimci cephenin emrine sunulan olanaklardı.

Tüm bu gericici güçlerin hedefi tekti: Lübnan'daki iç geciciliğin ayakta kalmasının sağlanması, ömrünün uzatılması ve ilerici Vatan Cephesi ile Filistin Devrimci ittifakının bozulması,

işte, kahraman Filistin halkı çocuğu, kızı kadını, yaşlısı, genci, erkeği ile devrimci inançlarını silah yapmış, emperyalizmin tüm olanaklarına karşı yiğitçe savaşıyorlar. Ekmeğe, hürriyete, kitaba doymak için, iç geciciliğin zincirini kırmak için, emperyalizmin duvarlarını yıkmak için döğüşüyorlar. Dillerin de bağımsızlık türküleri, ellerinde devrim bayraklarıyla umuda, umudları sosyalizme doğru yürüyorlar.

Zafer, «KAZANACIĞIZ» diye savaşan Filistin'lilerin olacaktır. Bu mücadeleyle mutlaka, ama mutlaka haklı kavga nın, inançlı savaşçıları Filistin halkı «KAZANACIĞIZ»

Yaşasın Filistin halkının emperyalizme karşı mücadelesi!

Yaşasın Ortadoğu halklarının kurtuluş mücadeleleri!

DKD Başkanı Tutuklandı

27 Eylül Pazartesi günü Gazian tep'te yapılan DGM'yi protesto mitinginde konuşan ve miting tertip komitesinde bulunan Devrimci Kültür Derneği Başkanı Mustafa Çokbilir'i Savcılık «Yabancı Devlet Başkanlarına hakaretten, komünizm ve kürctülük propagandası yapmaktan ve halkı devlete karşı kıskırtmaktan suçlaması ve arkadaşlarımız tutuklanmıştır.

Ayrıca bir arkadaşımız savcılığa serbest bırakılmış diğer bir konuşmacı arkadaşımız hakkında ise gıyabi tutuklama kararı verilmiştir.

B AŞ YAZI

NEDEN ÇIKIYORUZ ?

Burjuvaziye karşı proletaryanın yürüttüğü iktidar mücadelesi uzun yıllar süren kanlı—kavgalı çok yönlü savaşları kapsar. Bu uzun ve zorlu savaşı yürüten militan kadroların kendilerini her yönden silahlandırması ve kitlelere ideolojik, politik mücadelede önderlik edebilecek yeterlilikte olması gerekir. Kadroların, kitleleri kucaklayacak doğru ideolojiye sahip olmadan emperyalizme ve faşizme karşı aktif kitle mücadelesini yönlendirmeleri olanak dışıdır. Militan kadroların Marksist—Leninist ideolojiye sahip olabilmeleriyle ancak ve ancak devrimci saflarda ortaya çıkan sağ ve sol sapmalardan kendilerini arıtmaları ve bu sapık akımlara karşı Marksizm—Leninizmin ilkeleri ışığında ideolojik mücadele yürütmeleri ile gerçekleşecektir. Bu sapık akımlardan olan revizyonist ve oportünist ideolojiler mahkûm edilmeden, onun savunucularının yüzlerindeki devrimci maskesi düşürülüp, kitleler önünde teşhir edilmeden emperyalizme ve faşizme karşı tutarlı ve aktif mücadele yürütmek olanaksızdır. Devrimciler emperyalizme ve faşizme karşı nasıl ve ne şekilde mücadele edeceğini bilmek zorunda ise, bugün de aynı şekilde saflarımızda ortaya çıkan revizyonizme ve oportünizme karşı yürütülen mücadelenin nasıl ve ne şekilde olacağını bilmek zorundadır.

Bugün, dünya sosyalist hareketinin iki ayrı akımının önderliğini yapan sapsmaların ülkemizdeki şabloncuları karşı tutarlı araştırmalara dayanan ve Marksizm—Leninizmin ilkelerinden taviz vermeden en acımasız ideolojik mücadele vermek Türkiye devrimcilerinin gündemindeki önemli görevdir.

Eskiden beri sapık görüşün savunuculuğunu yapan Halkın Sesi ve Aydınlik oportünistlerinin burjuva ideolojisini 1975 yıllarının ortalarına doğru savunmaya başlayan modern PDA'cılar, geçmişin devrimci mücadelesine küfürler yağdırarak «şimdiye dek revizyonist olduklarını, şimdi ise devrimci olduklarını» iddia ediyorlar. Ve bu şekilde ilerleme yaptıklarını söylüyorlar (!) Yaptıkları demogojilerle devrimcileri aldatacaklarını sanıyorlar.

«Bilişimde ilerleme kaydediliğince gerçekten inanmış olan kimseler, yeni görüşlerin eskilerin yanında bulunması özgürlüğünü istemeler. yeni görüşün eskisinin yerini almasını isterler.» (Lenin)

Eski oportünistlerin kervanına katılan modern PDA'cılar bu şekilde eskinin görüşünü savunmayı «ilerleme» diye yutturmaya çalışıyorlar. «Revizyonizmden kurtulduk» derken, oportünizminin bataklığına düşüklerini fark edemiyorlar. Bu gibi sağ sapsmalara karşı Lenin şunları söylüyor:

«Kenetlenmiş küçük bir gurup olarak, sarp ve çetin bir yolu, birbirimizin elini sımsıkı tutarak yürümekteyiz. Her yanımızı düşmanlar sarmış, ve hemen hemen sürekli atında ilerlemek zorundayız. Serbest irademizde, açıkça düşmanla savaşmak için birleşmiş durumdayız ve bizi daha bafından ayrı bir grup kurduğumuz için ve uzlaşma yolu yerine mücadele yolunu seçtiğimiz için suçlayan kimselerin tepesinde oturduğu çevredeki bataklığa düşmemek kararını dayız. Ve şimdi aramızdan bazıları «bataklığa gidelim» di diye bağıyor. Ve kınandıkları zaman karışık veriyorlar: Ne kadar geri insanlarıdır! Sizi daha iyi bir yol seçmeye çağırma özgürlüğünü bize tanımamaktan utanmıyor musunuz! Evet baylar! Sadece bizi çağırmakta değil, istediğiniz yere gitmekte, hatta bataklığa bile gitmekte serbestsiniz. Bize sorarsanız, sizin asıl yeriniz bataklıktır. Ve oraya varmanız için, size gücümüz ölçüsünde her türlü yardımı yapmaya hazırız.»

Yukarda kısaca açıklamaya çalıştığımız gibi, gazetemiz revizyonist ve oportünistlere karşı ideolojik mücadele ile, anti-emperyalist, anti-faşist mücadeleyi görev edinmiştir. Devrimci selâmlarımızla.

EMEĞİN BİRLİĞİ

NE POLİS COPU, NE FAŞİST KURŞUNU DEVRİMCİ UĞRAŞIMIZI ÖNLEYEMEYECEKTİR

Emperyalizmin işbirlikçi si tekeli burjuvazi emekçi halkımız üzerindeki baskı ve terörünü gün geçtikçe artırmak tadır.

Sokak ortasında devrimci kurşunlamalar devam ediyor. Devrimci demokratik kuruluşlar kapatılıyor, ilerici kişiler görevlerinden alınarak yerine faşistler getiriliyor.

İlerici öğretmenlerin demokratik örgütü olan TÖB—DER'in kapatılması, TÖB—DER şubeleriyle aynı odaları paylaşan çeşitli demokratik kuruluşların dernekler yasasına aykırı bir şekilde kapatılması, Ankara Belediye Başkanı Dalo kay'a işten el çektilmesi, İstanbul Belediye Başkanı İsvan'ın görevinden alınması gibi girişimde bulunulması gibi baskıların tümü burjuvazinin kapalı faşizmden açık faşizme geçme çabalarının küçük birer örnekleridir.

İşbirlikçi tekeli burjuvazi bu baskı ve terörünü şehrimiz Gaziantep'te de uygulamıştır.

Atatürk lisesindeki faşist saldırısında 13 yaşında bir kız çocuğu öldürülmüştür. DKD tarafından, ölen kız çocuğunun babasından izin alınarak, cenaze törenine katılabilmek amacıyla ile bir kaç üye görevlendirilmiş ve tören için çelenk, pankart hazırlanmış ve tüm üyelerin cenaze törenine katılmaları için çağrı yapılmıştır.

Ancak Devlet Hastanesi ne giden arkadaşlardan birisi gelerek, kızın babasıyla konuşmak için gönderilen beş arkadaşın polis tarafından «cenazeyi kaçıracakları» iddiasıyla göz altına alındığını bildirmiştir.

Cenazenin polis tarafından kaçırılacağını anlatan devrimciler, yasal hakları olan cenaze törenine katılmak için yola koyulmuşlardır. Ancak yolda polislerle karşılaşmışlar, polis cenaze törenine katılmak istediklerini bildiren arkadaşlara saldırmıştır. Orada yakalanmış beş arkadaşımız arabamızın içinde mezarlığa kadar dövülmüştür. Bu olaydan hemen son

ra polis derneği basmış ve içerdekilerin tümünü gözaltına (41 kişiyi) almış ve bu arkadaşlarımızı karakolda insan haysiyeti ne yakışmayacak şekilde işkence edilmiş, küfürler yağdırılmıştır. Hiçbir şeyden haberi olmadan 9—10 yaş arasındaki çocuklara olmaz küfürler yağdırılmış, çocuk yaşının dayanama yacağı işkenceler yapılmıştır.

Herşeyden habersiz olan bu çocuklar artık polisten nefret etmektedir ve kin beslemektedir. Ve bu çocukların gelecekte birer delikanlı olacaklar, bunların hesabını soracaklardır. Bu gerçeği, çocuklara işkence eden polisler akıllarından çıkarmasınlar ve bundan sonra bunu hesaba katarak davranmasınlar.

Polisin derneğe yaptığı baskın sırasında dernekte ne varsa kırmış, cenaze için hazırlanan çelenkleri darmadağın etmiş, afişleri ve yazıları yırtmıştır. Böylece burjuvazi ve onun sadık adamları bilim ve kültür düşmanı olduklarını, duvardaki yazı ve afişlerden bile korktuklarını bir kez daha ortaya koymuşlardır. Yasaları bizzat kendisi çiğneyen polis dernek yöneticileri olmadığı halde dolapları kırılmış, sandal yeri darmadağın etmiştir.

Üstelik, dernek görevlileri çok gülünç bir şekilde «milli bütünlüğü zedeleyici» eylemlerde bulunmakla suçlanmış, valilikçe çalışmadan alınmış, dernek yöneticileri mahkemeye verilmiştir.

Devrimcileri kanunu çiğnemekle suçlayanlara soruyoruz: Cenaze törenine katılmak ve bunun için çelenk hazırlamak «milli bütünlüğü zedeleyici» bir hareket midir? Yoksa dernek yöneticisi olmadığı halde derneği basarak her tarafı kırıp parçalamak, 9-10 yaşlarındaki çocukları 50 yaşındaki ihtiyarı döverek, içerde kim varsa hepsini tutuklamak mı yasalara uygundur?

Eğer cenaze törenlerine katılmak «milli bütünlüğü zedeleyici» bir hareketse, o zaman cenaze törenlerini de ya-

Devamı sayfa 8 de

“Sovyet – Sosyal Emperyalizmi” (!) tezi sosyal – şovenlerin savunduğu bir tezdır

1. OLGULARI AÇIKLAMADA BİLİMSEL SOYUTLAMA

Sovyetlerin kapitalist - emperyalist bir devlet olduğunu iddia eden PDA sü lalesinin, bu oportünist görüşlerini doğ rulayacak tek bir Marksist-Leninist teori yoktur. Bu konuda görüşlerini kanıtlaya bilmek için olguların tahlilinde teorinin yerini bilinçli şekilde inkâr ederek, «objektif temellerden, maddi olgulardan» hareket etmek gerektiğini ileri sürerler. Bu nun için de revizyonist bir politika izleyen Sovyetler Birliği yöneticilerinin yanlış politikalarına bakarak Sovyetlerde kapitalizmin ve hatta «Hitler tipi, faşist diktatörlüğün» bulunduğunu iddia etmeye çalışırlar. Ve usta bir şekilde Sov yetlerin kapitalist olduğunu açıklamadan önce kısa bir uyarıda bulunarak, şöyle derler: (Aşağıda yapılan alıntılar bir grup sapmanın yayınından kopya eden «Özgür lük için Direniş» dergisinden yapılmıştır.)

«Marksistler her meselede gerçekler den, objektif temellerden, maddi olgu lardan yola çıkarlar, yani Sovyetler Bir liği'nde kapitalizmin restore edilip edilmediğine ve bu ülkenin sosyal-emperyalist bir ülke haline gelip gelmediğine, hayatın gerçeklerine bakarak ve bunları teori ile karşılaştırarak karar verebilir. Yok sa ayakları havada sadece teori olgu ya imkan tanıyor mu, diye meselenin üzerine gidilemez.» (Özgürlük için Dire niş Sayı: 5, Sayfa: 9)

Ekonomi Politığın Eleştirisine Kat kı adlı kitabında, Marks bu konuda şö yle demektedir:

«Gerçekten ve somuttan başlamak iyi bir yöntem gibi görünüyor. Ama işe yakından bakılınca, bunun bir hata oldu ğu farkedilir. Beriki (Genel kavramlar dan somut kavramlara giden iktisadi sis temler yöntemi) gerçek bilimsel yöntem ta kendisidir. Somut çok sayıda be lirlenimin (determinations) birleşimi (sen tezi), yani eşitliliğin birliği (ünite de lade versite) olduğu için somuttur. Bundan ö türü düşünce hareket noktası olarak de ğil, birleşim süreci olarak, sonuç olarak görünür... (Bilimsel yöntemde) soyut be lirlenimler, somutun düşünce yoluyla ye niden - üretme (reproduction) götürür ler. . . . Soyuttan somuta yükselmeye dayanan yöntem, düşünce için somut'a, bir düşünülmüş somut şekli altında sa hip olma, onu bir yeniden üretme tarzın dan başka bir şey değildir.» (K. Marks, Ekonomi Politığın Eleştirisine Katkı, Say fa: 221)

İlk bakışta kişiye «hayatın gerçekle rinden, objektif temellerden, maddi olgu lardan» hareket etme, en mantıklı yolgi

bi gözükebilir. Bu da kişinin olguların tahlilinde Marksizmin aksiyon noktası o lan «soyuttan somuta yükselme» ilkesini kavramamasından ileri gelir. Bu kavran madan yapılan değerlendirmelerse Mark sizm adına solipsizmi (1) savunmak de mektir. İnsanların düşüncelerini oluşturan ve ona belirli bir işlev veren nesnedir. Duyum ve algının kaynağı nesnedir. Nes nenin en doğru şekildeki tahlili bilimsel soyutlama, yani teori yoluyla; Marks'ın yukarıda dediği gibi «onu yeniden üret me» yoluyla olur. Oportünistlerin daha konunun başlangıcında tahrif ettikleri gi bi bilimsellik; nesneyi görüldüğü gibi kabul etmek; «gerçek, objektif, maddi olgu» ları hareket noktası; bilimsel soyut lamaları, yani teoriyi ve onun bilimde oynadığı rolü «ayakları havada sadece teori» diye küçümsemek değildir. Yukar daki şekil düşünce ampirizmi (2) (görgücü) dir; düşüncenin bilimsellikteki aktif ro lünü ve gerekli bağımsızlığını inkâr et mektir.

Marks, «insanın anatomisi maymu nun anatomisini (anlamaya yarayan) anahtardır.» der. Gerçekten de insanın nasıl türed iği ancak bilimsel soyutlama ile açıklana bilmiştir. Bilimsel soyutlama, teori yoluyla insanın, maymundan, nicel bir takım gelişim ve değişimler sonucu, nitelik de ğişi mine uğradığı gerçeği ortaya çıkarılmıştır. Objeden hareket edilmiş olunsaydı, bunla rın ikisi birbirine karıştırılır, hangisinin evrime uğrayarak değiştiği, hangisinin di ğerinden türediği kavranamazdı. Bu ş ekilde, daha önce var olan çözümlenmiş, sonra da onun üstün şeklinin çözümüne ve açıklanmasına geçilmişti.

Bilimsel soyutlama ve teori somu tun (objenin) kendisi değildir. Ancak on dan (objeden) doğan ve onu yeniden ya ratan bilimsel soyutlamanın kendisidir. Eğer bu böyle olmasaydı, somut olarak var olan kapitalist toplumun kanunlarını bilimsel soyutlama ile ortaya çıkaran Marks ve Engels kapitalist toplumun gelişim kanunlarına dayanarak, hayatların da hiç görmedikleri sosyalist toplumun kanunlarını en keskin ve doğru biçim de ortaya koyamazlardı. Bunu, bilimsel soyutlamadan hareket ederek ve kapita list toplumun gelişim kanunlarına daya narak açıklayabilmişlerdir. Bu nedenle bilimsel soyutlama olmaksızın, ne somut bir olgu doğru biçimde kavranabilir, ne de daha sonra ortaya çıkacak bir olgu daha bugünden kavranarak, bilimin ileri ye doğru gelişimi sağlanabilir.

Sonuç olarak biz, Sovyetler Birli ği'ndeki durumu açıklarken yukarıda a çıkladığımız Marksist yöntemi kullanaca

ğız. Oportünistlerin yaptıkları gibi, Sov yetler Birliği'nin yanlış politikalarından birkaçını sıralayarak, bu ülkeye «Bu ka pitalist sistemdir.» damgasını vurmaya çağız. Sovyetler Birliği'nin bu durumu nu ampirizm (görgücülük) yöntemi ile de ğil, var olan olgudan hareket eden, a ma ona, sadece görelî bağımlılığı bulun an, bilimsel soyutlama yöntemine; topl umun gelişim kanunlarını ortaya koyan Marksist teoriye dayanarak açıklamaya çalışacağız.

2. FRANSA VE İNGİLTERE'DEKİ RESTORASYONUN MARKSİZM'E GÖRE AÇIKLANMASI

PDA' cı oportünist sülalenin üyele ri, Sovyetler Birliği'nde geriye dönüş ol duğu konusundaki iddialarını kanıtlaya bilmek için Fransa ve İngiltere'deki res torasyon dönemlerinden örnekler verir ler. Restorasyon, Türkçe'de sözcük anla mı ile «geriye dönüş», «yeniden onarım» dır. PDA' cı sapmalarında restorasyon söz cüğünü, «ekonomik ve toplumsal yapıda geriye dönüş» olarak nitelerler. Yani, on lara göre bugün Sovyetler'de ekonomik ve toplumsal yapıda bir geriye dönüş; restorasyon söz konusudur (!) Ve güya tarihte de bunun, Fransa ve İngiltere gi bi örnekleri vardır (!) Bu konuda şöyle derler:

“Tarihte bir devrimin, geriye dönüşüm izlediği çok defa gö rülmüştür. Meselâ 17. yüzyıl başlarında İngiltere'de gerçek leştirilen burjuva devriminden sonra Stuart Hanedanı ile aris tokrasi 1660—1680 yılları ara sında tekrar iktidara gelebilmiş tir. Aynı şekilde 1789 Fransız burjuva ihtilalinden yirmibeş yıl sonra aristokratların ve ki lisenin çıkarlarından koruyucusu Bourbon Hanedanı 1814 de tek rar iktidarı ele almıştır. «Ö z gürlük için Direniş, Sayı:5, S: 9)»

Kendileri gibi, herkesin de kör ve cahil olduğunu sanan bu sapmalar, bir-iki sözcük ile her önüne geleni aldatacak larını sanıyorlar. Fransa ve İngiltere'de «restorasyon» ne zaman ve hangi şartlar da olmuş? Kimler bu dönemlere nasıl ve ne anlamda restorasyon demiş? Biz eko nomik ve sosyal gelişmeler ve değişim ler üzerinde yorum yapmayacağız. Sade ce, ne zaman hangi sınıfların iktidarı e le geçirdiklerini tarihleri ile açıklayıp, bu tarihi dönemleri Marks ve Engels'in nasıl değerlendirip, tanımladıklarını alın tılarla açıklayacağız.

FRANSA'DA RESTORASYON DÖNEMİ

1789 yılında Fransa'da iktidarı ele geçirecek, Kurucu Meclis'i oluşturan büyük burjuvazi, krala dokunmayarak onun yetkilerini sınırlamış ve işbirliğine gitmiştir.

“...Champs de Mars'da toplanan büyük halk topluluğu, kralın tahttan indirilmesini, cumhuriyetin ilân edilmesini isteyince, burjuvazi, ulusal muhafızları silâhsız yurtseverlerin üzerine saldırttı. Böylece büyük burjuvazi kralın yanında, halka karşı yerini alıyordu.... 1791 yılında da burjuva çoğunluklu Kurucu Meclis anayasayı kabul etti. Fransa meşruti krallık oluyordu. Kral, meclisin kabul ettiği yasanın uygulanmasını 4 yıl geri bırakmak hakkını koruyordu. (N. V. Yeliseyeva, Yakın Çağlar Tarihi, S:72—73)

“1792'de; «Ticaret ve sanayi burjuvazisinin (tüccarlar ve imalathane sahipleri) mecliste büyük bir etkileri vardı. En önemli liderleri Girone Bölgesinden seçildiği için bunlara Jirondeler adı verildi. Jirondeler, gerçek iktidarı, hemen hemen tümüyle hakim sınıfların temsilcilerinden oluşan Yasama Meclisi'ne geçirtmeyi başardılar. Artık, devrime ihtiyaçları kalmayınca, kraldan çok halk yığınlarından korkmaya başladılar.» (a.g.e., S: 75)

Artık burjuvazi, kralın yanında yer alarak, halka karşı cephe almaya başlamıştı.

“İktidarı ele geçiren devrimci komün, 16. Louis'in tutuklanmasında direndi. Kral ailesiyle birlikte hapse atıldı. Fransa'da krallık, 10 Ağustos 1792 günü, işte böyle devrildi.»

«Bu ayaklanma Fransız devriminin ilk dönemini (14 Temmuz 1789-10 Ağustos 1792) iktidarın, ilerici soylu sınıfın müttefiki büyük mali burjuvazinin elinde bulunduğu dönemi sona erdirdi.» (a.g.e., S: 78-79)

“20 Eylül 1792'de, Fransız birliklerinin istila ordusu karşısında kesin zaferi kazandığı gün, genel oyla seçilen (sadece erkeklerin oylarıyla) ulusal Konvansiyon (Convention — Konvansiyon sözcüğünün anlamı: uzlaşma, anlaşmadır.) Paris'te ilk toplantısını yaptı. ...Salonun

yukarı kısmında oturan devrimci Jakobenler «Montagnard»lar (dağlılar, yaylacılar) adını aldılar. Sanayi ve ticaret burjuvazinin temsilcileri olan Jirondeler, Meclisin dörtte üçünü oluşturan ve iki partiden hiç biri katılmamış bulunan burjuva milletvekillerinin de oturduğu alt kesimde yer almışlardır.»

“Güçlü halk ayaklanması Fransa'da krallığı devrince. Konvansiyon Cumhuriyeti ilân etti. Halk, 16. Louis'in idam edilmesini istiyordu, Jirondeler onu kurtarmak için savunucusu oldular. ...Burjuvazinin devrimci kanadı Jakobenler tarafından desteklenen halk yığınları bu mücadeleyi kazandı. Komün'le işbirliği yapan Jakobenler, kralın yargılanması ve ölümüne mahkûm edilmesi kararının Konvansiyon'dan çıkmasını sağladılar. Ocak 1793'de kralın başı giyotinle kesildi.» (a.g.e., S: 80—81)

Artık, 1794 yılına kadar, ilerici burjuva kesimini temsilcileri olan Jakobenler iktidarı ellerinde tuttular.

“1794 yılının Thermidor (Temmuz) ayında, Ropespierre ve yandaşlarını hedef alan bir hükümet darbesi, burjuva «bataklık» ta ve bir grup Jakoben arasında iyice olgunlaşmıştı. Ropespierre tutuklandı ve tutuklanış sırasında yaralandı. Cumhuriyetin ilanı ile başlayan yeni takvimin ikinci yılının, 9 Thermidor günü (27 Temmuz 1794) oluyordu bu. Ertesi sabah, Ropespierre, Saint-Just ve yandaşları yasa dışı ilan edildi ve başları giyotinle kesildi. İktidar Thermidorcular'a, halk yığınlarına karşı gaddarca davranmak için sabırsızlanan karşı-devrimci burjuvaziye geçti.» (a.g.e., S:91)

Ve böylece iktidar 1799'a kadar Thermidorcuların eline geçmiş oldu. Fakat, burjuvazinin gelişip, güçlenmesi bu dönemde de devam etti. Bu dönemin sonuna doğru halk hareketleri yeniden şiddetlenmeye başladı. Burjuvazi yeni bir yola aramak zorunda kaldı.

“Bu sırada, iş adamları, karanlık spekülâtörler ve devlet parasını aşırı şekilde sömürmüş olan Direktuar, burjuvazinin gözünde bütün itibarını yitirmişti. Burjuvazinin krallıca ve Jakobenler'e hakim olabilecek, feo-

dal dış koalisyon ve İngiltere'ye karşı girişilmiş olan savaş iyi bir şekilde yürütebilecek güçlü bir hükümete ihtiyacı vardı. Ve nihayet burjuvazi «güvenilir bir kılıca» sahip olmak istiyordu. Bunun üzerine dikkatini Bonapart'ın üzerine çevirdi ve Bonapart, hükümet darbesi yapmaya karar verdi. Paris'li bankerler ona gerekli olan parayı verdiler. 9 Kasım 1799 (Cumhuriyetin 8. yılının 18 brumaire'i) günü şafağı kendisine bağlı olan birlikleri topladı.»

... «Ertesi gün, birliklerin başına geçen Napolyon, Saint-Cloud'ya geldi ve iki Meclis'i dağıttı. Direktörlerin yetkileri alındı, aralarından iki si det tutuklandı.»

... «Böylece 1799 yılında iktidar büyük burjuvazinin desteklediği bir adamın eline, bu burjuvazinin çıkarlarını orduya dayanarak korumakla görevli bir askeri diktatörlük kuran Bonapart'ın eline geçti.» (a.g.e., S:102—103)

Bundan sonra Bonapart, Prusya, İsveç, Avusturya gibi ülkeleri fethetti ve İngiltere, Rusya, Mısır, Suriye, Hindistan gibi ülkelerle de savaşa girdi. İşte böylece yıllarca süren savaşların başladığı imparatorluk dönemine girilmiş oldu. Bonapart Rusya'ya 1812 yılında açtığı savaş sonucunda yenildi ve Fransa'ya döndü. Ruslar'ın ve müttefik kuvvetlerin Fransa'ya yaptıkları sefer sonucu, Fransa teslim olmak zorunda kaldı.

“1/Ocak/1814 gecesi, müttefik kuvvetleri Fransız sınırları aştlar... Borbonlar, müttefik sünülerinin arkasından Fransa'ya döndüler.

İdam sehasında can vermiş olan 16. Louis'in kardeşi 18. Louis, Fransa kralı oldu... Bourbonların kini öylesine büyüktü ki, Napolyon iktidarı bir süre için tekrar ele geçirdi. Güney Fransa'ya çıktı, Paris üzerine yürüdü... Paris'e 20 Mart 1815 günü girdi... Napolyon İmparatorluğunun yeniden kurulmasından endişelenen müttefikler, birliklerini tekrar onun üzerine gönderdiler. (Napolyon iktidarda ancak yüz gün kala bildi.) 18 Haziran 1815 günü, Bürüksel yakınlarındaki Waterloo'da yapılan son savaşta Napolyon, İngiliz-Avusturya birliklerinin önünde kesin bir yenilgiye uğradı.» (a.g.e., S: 110-111)

Devamı gelecek sayıda

Yalan, tahrif, iftira; oportünistlerin gerçek yüzü

Halkın Kurtuluşu Gazetesi'nin 16 Ağustos tarih ve 18 nolu sayısında Gaziantep Kadın Haklarını Koruma ve Geliştirme Derneği'nin 12 Haziran 1976 daki olağan kongresiyle ilgili yayınlanan yazı, oportünistlerin yalancılık, iftiracılık ve fırsatçı tavırlarının gerçek örneğidir. Bu yazıyı yayınlayanlar, fırsatçılık, dedikoduculuk yeteneklerine bir de polisliği eklemişlerdir. Bu, onlarda yeni görülen bir tavır değildir.

Uzun zamandan beri gözlediğimize göre, bu kişiler devrimci tavır ve ahlâkı bir tarafa bırakıp, yanlış dünya görüşlerinin somut yansıması olan yalancılık, düzenbazlık ve iftira kampanyalarına hız verdiler. Amaçlarına ulaşma uğrunda her türlü kişi ve gruplarla işbirliği yapabileceklerini kanıtladılar. Derneğe dedikoduyu sokanlar yine onlardır. Dedikodunun kaynağı dernek değil, oportünist bayağın dar kafalıdır.

İşte bu bayanlar, doğru dürüst bile savunamadıkları görüşlerini (somut tarihi durumu yanlış tahlil eden görüş) derneğe egemen kılma çabası ile kişileri yıpratmaya varınca ya dek her türlü sekte tavrı göstermişlerdir.

Faşizmin saldırılarını yoğunlaştırdığı dönemlerde mücadelede kaçış, burjuva icazeti altında çalışmaya alışmış küçük burjuva pasifistlerinin işidir. Gerçek devrimciler saldırıyı en yoğun dönemlerinde bile mücadelede pasifizminin batağına düşmezler.

Oportünist bayanların teorik seviyelerinin düşüklüğü, bizimle ideolojik yönden tartışmalarına olanak vermiyordu. Bu nedenle dedikodu, iftira ve fırsatçı politikayı seçtiler. Bu oportünist küçük burjuva hanımları Halkın Kurtuluşu Gazetesi'ne gönderdikleri yazıya sahip çıkmaktan bile acizler. Fakat, «Biz yazmadık» diye sorumluluktan kurtulmaya çalışmaları, ideolojik mücadeleden kaçanların kendileri olduğunu kanıtlamıştır. Ancak, bu yazıyı kendileri yazmasa bile, oportünist yandaşları bazı bayaların yazması da olağandır.

Genel kurul öncesinde de «dernek basılacak» yaygaralarıyla üyeleri dernekten soğuttular. Genel kurula giderken yetli hazırlıklarının olmamasına (Çünkü yeterli güçleri yok) çeşitli kılıflar uydurarak, gerçekte pasifizmlerine kılıf hazırlamaya çalışmışlardır. Oportünistlerin bütün sekte tavrıların genel kurulda tüni üye ve konuklarca da gözlemlenmiştir. Bunlar genel kurula katılmak için gelen üyeleri çeşitli dala vere, kaş, göz ve el işaretleri ile salondan kaçırmışlar, her türlü pisliği yapmaktan çekinmemişlerdir.

Tüm bu polisvari yazılarına ve provakasyon niyetlerine karşın dernek dimdik ve işlerliğini yitirmedi. Yıpratma amaçıyla üstüne üstüne vardıkları, çamur atmaya çalıştıkları kişileri yılmadı, yıpranmadı.

Bu bayanlara tavsiye

imiz var: Biraksınlar bu burjuva tavırları... Ondan bundan duydukları üç kelimeyle karşılıklı na aldıkları kişileri revizyonist, sosyal-faşist diye suçlamasınlar. Açsınlar marksizm - Leninizmin kılavuzlarını ve öncelikle «Sosyalizmin Alfabesi ni» yavaş yavaş hem o kusunlar, hem de kendilerini tartınsınlar. Devrimcilik, kentilerinin sandığı kadar kolay değildir. Burjuva pasifisti bayaların tek kelinde de değildir.

G.K.H.K. ve G.D.
Başkanı

FAŞİST MC HÜKÜMETİ YİĞİNLARIN DEVİRİMCİ MÜCADELESİNİ BASTIRAMAYACAKTIR

İşçi sınıfı ve halk kitlelerinin direnişi ile, parlamento daki engellemeye girişimleri sonucu DGM yasasını yeniden çıkarılamayan faşist MC koalisyonunun ortakları, bu kez devrimcilerle daha azgınca saldırmaya, tehditler savurmaya başladılar. AP, MSP, CGP, MHP partilerinin oluşturduğu ve bağımsız milletvekillerinin de desteklediği halk düşmanı MC hükümeti, bu durumda içine düştüğü politik çıkmazdan kurtulabilmek için açık bir faşist diktatörlüğün özlemini çekiyor. Bir avuç işbirlikçi burjuvazinin kârlarını daha da artırmak için çalışan, ama halk kitlelerinin bilinçli mücadelesi ve tepkisi ile karşılaşan MC ve onun başı Süleyman Demirel, tek çıkış yolu sıkı yönetim ilan etmekte görüyor. Bu yolda faşist askeri bir cuntanın yönetime el koyması için açta kaçırıyor. Ülkenin tüm yörelerinde başlatılan ve dozu git tikçe artırılan baskılar ve estirilene terörle halkın devrimci mücadelesini ezmeye çalışıyorlar.

Türkiye'nin en büyük ve güçlü öğretmen örgütü TÖB- DER'in bir valinin buyruğu ile kapatılması ve yine seçimle görev başına gelen Ankara Belediye Başkanı'nın havadan-sudan gerekçelerle görevden alınması, ülkemizde kapalı biçimde diktatörlüğünü sürdüren faşizmin varlığını kanıtlayan örneklerden birkaçıdır. Öyle bir ülke düşünün ki; o ülkede iktidarda bulunanlar kendi burjuva yasalarını bile çiğniyorsa, dağ kanunları geçerli kılınıp, Danıştay ve mahkeme kararları uygulanmıyorsa; ülkenin en güçlü meslek örgütü kapatılıp, yöneticileri içeri atılıyorsa; DİSK yöneticileri gözaltına alınıp, binlerce işçisi işten atılıyorsa; yine, onbinlerce semenin iradesine bir kişinin iradesi üstün geliyororsa; sokaklarda insanlar sorgusuz-sualsiz öldürülüp, faili meçhul (!) cinayetler işleniyorsa; işkenceler, keyfi tutuklama ve gözaltına almalar, dayaklar günlük yaşamın olağan vakaları haline gelmişse; burjuva devrimcileri, ilerici-demokrat öğrencilerin bile okullara devamları önleniyorsa; tüm devlet kademelerine tescilli faşistler doldurulmuşsa, o ülkedeki yönetimin adı faşizm değildir de nedir?

«Faşizmi olduğu ülkelerde, değil işçi sınıfı partileri, demokratik dernekler bile olamaz!» diyen revizyonistler, söz de işçi sınıfının partisi olan ve burjuva icazeti altında yazılan TİP, TSİP, vb. gibi tabela partilerine ve yine en yasal haklarını bile kullanmalarına izin verilmeyen ve bir buyruk

Devamı sayfa 8 de

Revizyonistler Dernek Seçimlerinde Burjuva Yüzlerini Ortaya Koydular

12 Haziran günü Gaziantep Kadın Haklarını Koruma ve Geliştirme Derneğinin olağan kongresi vardı. Faşizmin azgınca devrimcilere saldırdığı, katliamlar düzenlediği şartlarda fırsattan istifade etmek isteyen revizyonist yönetim kurulu, devrimci muhalefete karşı ancak burjuva parti ve kulluplerinde rastlanan kirli oyunlar, oynamaktan geri durmadı.

Öteden beri sosyal-faşist bir zihniyetle istediklerini derneğe üye eden istemediklerini etmeyen; Her türlü ideolojik mücadeleden kaçan, derneği 2-3 mevki düşkünlüğün dedikodu kulübü haline getiren revizyonist yönetim kurulu sayısız burjuva marifetlerine bir yenisini daha ekleyerek kongreden üç saat önce devrimci muhalefete mensup, yönetim kurulu listesinde olan bir arkadaşımızı üyelikten ihraç etti. Sebep açık: Revizyonist ve sosyal-faşist olmadıkları için. Böyle sinsi dolaplarla muhalefetin listesini geçersiz hale getirmek istedikler Egemen sınıflarla aynı anda, yalnız değişik biçimlerde saldırıya geçen revizyonistler, kongre saatinde çoğun-

luğu sağlayamadıklarından, burjuva partilerinde yapıldığı gibi, arabalar kiralayıp üyeleri tek tek evlerinden alarak saat 17'ye kadar derneğe üye toplanmaya başladılar. Üyelerini seminerlere, eğitim çalışmalarına, devrimci mücadeleye çağırırken tembel ve arzusuz olan koltuk düşkünlü revizyonistler, onları oy vermek için toplanmakta iğrenç bir istihlalliğe sahiptiler. Buna rağmen çoğunluğu sağlayamadılar. Ana sosyal-faşist tutumla toplantıyı başlattılar. Demekler yasasına göre 102 kişi gerekirken 90 kişilikle kongreyi başlattılar.

Devrimci muhalefetin bütün kongrelerine rağmen seçimi yapıp yönetim kurulunu ıssal ettiler. Darbeci meclislerle ve de revizyonist bayaların yardımıyla derneği zaptettiler.

Biz, Devrimci Kadınlar olarak bu dalavereci sosyal-faşistlerle sonuna kadar mücadele edeceğimizi bildirir tüm Devrimci Kadınlara sınıf mücadelesinde en önde görevler üstlendiğini bir kere daha belirtiriz.

GAZİANTEPELİ YÜRİŞEVCİ KADINLAR

Oportünistlerin yalan, iftira dolu yazıları

DGM ve Demokratik kuruluşların güçbirliği

Faşizmin aracı olan DGM'ye karşı yürütülen mücadelede DİSK'in başına çöreklenmiş revizyonistlerle, yandaşlarının takındıkları tavır, onların gurupçu ve gerici yüzlerini açığa çıkardı. Demokratik kuruluşların DGM'ye karşı yürütülen mücadele için güçbirliği istemleri bu revizyonistler tarafından engellendi ve gerçekleşmedi. Güçbirliğini TÜM—DER, TÜ—TED, TUS—DER, İGD vb. kuruluşlarla yapıp, bunların dışındaki kuruluşlarla yapmaktan kaçınımışlardır.

TÖB—DER'deki bir toplantıda konuşan TÖB—DER Bölge Temsilcisi, Gaziantep'te DGM'ye karşı bir eylem koymayı düşünmediklerini, şimdilik sadece Ankara'da miting ve yürüyüş yapacaklarını söyledi. Söz alan birkaç kaşarlanmış revizyonist de Gaziantep'te konulacak bir eylemde disiplini ve kontrolü sağlamayacaklarını ve bu nedenlerden dolayı Antep'te herhangi bir miting ve yürüyüş konulmasına karşı olduklarını belirtti. Demokratik kuruluşlarla yapılan güçbirliği toplantısında da aynı tavırları sürdüren revizyonistler «merkeziyetçilik adını altında Antep'te yapılması istenen miting önerisine karşı çıktıkları gibi katılmalarının da söz konusu olmadığını söylediler. Bunlara göre genel merkez yöneticilerinin kendileri dışındaki eylemlere katılmaması konusunda kesin emri vardı ve «merkeziyetçilik» te bu karara kesinlikle uymayı gerektiriyordu. (!)

Gerçekte ise yukarıda söylenenlerin tümü de pasifistliklerine ve güçsüzlüklerine uydurulmaya çalışılan birer kılıftı. Onlar, Antep'te konulacak bir eylemde kontrolü ve disiplini sağlayamayacaklarını, miting yönlendiremeyeceklerini ve inşaatçıların devrimcilerin eline geçeceğini biliyorlardı. Ve konuşmalarında da bu kaygularını sık sık kapalı biçimde ifade ediyorlardı. İşte bunun somut bir örneği:

DİSK'in «genel yas» ilan ettiği gün Gaziantep Genel—İş Sendikası'nda bir araya gelen demokratik dernek ve sendika temsilcilerine karşı takındıkları tavırlarıyla işçilerin devrim mücadelesinde ve bu mücadelenin keskinleşmesinde nedensiz korktukları ortaya çıktı. DİSK'in başına çöreklenmiş sendika ağaları, sadece işçilere maddi ve manevi destek olmak için çalışan kuruluş temsilcilerini «yalnız bırakılmaları ve işlerine karışmalarını» istemiyle toplantıdan kovdular. Revizyonistlerin bu tavırları ile DGM'ye karşı aktif ve tutarlı mücadele yürütemeyecekleri anlaşılmalı oldu.

Faşizme karşı aktif mücadeleden korkan revizyonistlerle ve oportünistlerle devrimcileri güçbirliği yapmaları imkânsızdır. Güçbirliği devrimci ilkeler çerçevesinde ve faşizme karşı aktif mücadele ve kararlı unsurlarla olur. İşçileri işyeri ne kapatan, devrimcilerle ilişki kurmalarını yasaklayan küçük burjuva sapmalar ve sendika ağaları ile değil!

Patronlar örgütlenmemize engel olamayacaklardır

Bizler Ağsan—İş (Ağaç Sanayi İşçileri Sendikası) Sendikasının üyesi işçileriz. Biz, ağaç işçileri yıllardır, patronların işyerlerinde sigortasız, sendikasız ve ez bir ücretle, azgın bir sömürü altında çalışmaktayız. Güvenlik, sağlık, beslenme, 8 saatlik mesai, vb. haklar bizlerin yabancısıdır. Bunların üstüne kanunlar da, kağıt üzerinde vardır. Ama, bizler için geçersizdir.

Zamanla, patronların bizleri sömürdüğünün farkına vardık. Bizler, ayrı bir sınıftandık; patronlar ise sömürücü sınıftan. Biz hakkımızı alamazsak, patronlar bize hakkımızı hiçbir zaman vermeyecekler. Artık, sınıfımızın bilincine varmıştık. Kendi sınıfımızın kurtuluşu için mücadele etmemiz, emeğimizin efendisi olmamız gerekiyordu. Patronlara karşı mücadele etmemiz için de örgütlenmemiz mutlak bir zorunluktur. Çünkü, örgütsüz sınıfın köle sınıf demek olduğunu biliyorduk. Və biz, ağaç sanayi işçileri de bu amaçla bir araya gelerek bağımsız bir sendikayı kurduk. Sendikamız kısa süre içerisinde ismini duyurdu ve patronların korkulu rüyası haline geldi. Mücadele sonucu bazı işyerlerinde patronlardan söke söke haklarımızı aldık. Fakat bir araya gelen patronların engellemeleri ve daha önemlisi de bizlerin sendikal mücadeleyi iyice kavrayamamış olmamız ve bu konuda pratik eksikliğimizin oluşu çalışmalara geçici bir süre için ara vermemizin nedeni oldu. Sendikal mücadele verebilmek için, sendikamızın maddi olanaklarının

kuvvetli olması şarttır. Üstelik bir de bağımsız sendika oluşumuz yukarıda belirtilen çalışmaların aksamasında en önemli etkenlerden biri olmuştur.

İlerici kuruluşların ve devrimci arkadaşlarımızın maddi ve manevi destekleri sonucu çalışmalarımıza yeniden başlamış bulunmaktayız. Yapılan destekler sonucu sendikamızın borçlarının bir kısmını ödedik. Yakın bir zamanda yeni bir yönetime geçtik, sendikamıza işlerlik kazandırarak, yeniden patronların korkulu rüyası haline gelmeye çalışacağız. Patronlardan tüm ağaç sanayi işçilerinin sosyal haklarını almaya devam edeceğiz.

Bir grup ağaç işçisi

Araştırma, inceleme dizisi

“Sovyet — Sosyal Emperyalizmi(!)” tezi, Sosyal Sovyetlerin savunduğu bir tezdür

(1)

ÇIKIYOR

EMEĞİN BİRLİĞİ
YAYINLARI

İplik — İş üyeleri yazıyor

« İŞÇİ DÜŞMANLARI SENDİKAL MÜCADELEMİZİ ÖNLEYEMEYECEKTİR »

İplik—İş Sendikası kurulduğu günden bu yana verdiği tutarlı mücadele sonucu kısa sürede patronların ve işbirlikçilerinin şimşeklerini üzerine topladı. Patronların tümü de elbirliği ile adı geçen sendikayı kapatabilecek için her türlü yola başvurular. Patronların bu çalışmalarına zaman zaman polisler, sermayenin kiralık adamları komandolar ve bölge çalışma müdürlüğü yetkilileri yardımıyla bulun maktan çekinmediler. Özellikle Bölge Çalışma Müdürlüğü her fırsatta patronların yanında olduğunu gösteriyordu. Zaten, öyle de olması gerekiyordu. Verilen her kararda patronlar haklı, sendikamız ve işçilerde haksız çıkarılıyor.

Sendikamıza yapılan tüm baskılara rağmen, mücadeleden yılmayan sendikamız sonunda Duran Beğendi işyerinde

toplu—iş sözleşmesini imzalamıştı. Sendikamızın bu başarısına tahammül edemeyen Duran Beğendi toplu—iş sözleşmesini geçersiz kılabilmek amacıyla işyeri ni kapatmış ve tek yanlı lokavt ilan etmiştir. Kanuna göre işveren fabrikayı kapatmadan bir ay önce durumu bizlere bildirmesi gerekirken, kapatma kararını fabrikayı kapatmadan iki gün önce bildirmiştir. Bölge Çalışma Müdürlüğü de her zaman olduğu gibi, yine bu olaya seyirci kalmıştır.

Duran Beğendi ve benzeri işçi düşmanları sendikal mücadelemizi hiç bir zaman önleyemeyecektir. İşçi sınıfı kendi sınıfının kurtuluşu yolunda kararlı ve inatlı olarak mücadeleye devam edecektir.

İplik—İş Sendikası Üyeleri

Onbinler haykırdı: D G M'ye hayır

Sayfa 4 den devam menliği perçinleşmiş olacaktır. DGM faşizmden ayrı bir olgu değildir. Aksine onun bir parçasıdır. Bu sebeple DGM ye karşı verilen mücadele faşizme karşı verilen mücadeledir.

Faşist MC

Sayfa 6 dan devam

la kapatıliverilen derneklere bakarak, varсын faşizmi tırmaadırısınlar.

İşbirlikçi tekeli burjuva sinin yasallaştırmaya çalıştığı DGM'leri kapalı faşizmin bir baskı kurumudur. Sıkıyönetim gerek görülmeden sermayenin diktatörlüğü DGM'ler aracılığıyla icra edilecektir. Faşist diktatörlüğün bir parçası olan DGM'lere karşı verilen mücadele faşizme karşı ve rilen mücadelenin bir parçasıdır. Emekçi sınıf ve tabakaların DGM'lere karşı mücadelesi sosyal—demokrat bir parti nin iktidara getirilmesi için çalışmak şeklinde olamaz. Tersine, faşist diktatörlüğün tüm baskı kurumları ile birlikte kaldırılmasını amaçlar. Mesele nin özüne inilmeden tali kı sınımlar üzerinde durmak, kitle lera yanlış hedef göstermek olur. Tüm devrimcileri düşen görev kitleleri anti — faşist mücadeleye çekmek olmalıdır. İşçi sınıfının öz örgütünü yokluğu, faşizm karşısında devrimcilerin bölünmüşlüğüne ve dağınkılılığına, kitleleri faşizme karşı aktif mücadele nin içersisine çekememeye ne den olmaktadır. Bu durumda devrimcilerin görevi; faşizmi ve onun emekçi düşmanı yüzünü kitlelere anlatmak ve kurtuluşun ancak demokratik halk devrimi ile olacağını öğ retmek olmalıdır. Ve devrim ci kadrolara düşen görev ise devrimci hareketi yönlendirecek işçi sınıfının öz örgütü partiyi oluşturmak olmalıdır.

KAHROLSUN FAŞİZM!

den soyutlanamaz. Haliyle faşizme karşı verilecek mücadeleyi de ancak proleter devrimciler yürütebilir, Revizyonistler ve oportünistler ise bu mücadeleyi sadece sektöye uğratar. DİSK'in başına çöreklenmiş revizyonist yöneticileri de bu sebepten işçileri aktif mücadeleye çekememiştir. Genel direnişyerine «genel yasılın edenler faşizme karşı tutarlı mücadele yürütmezler.

Konuşmacıların sözleri sık sık «Kahrolsun faşizme», «DGM'ye hayır», «Fabrikalar tarlalar, siyasi iktidar, herşey emeğin olacak», «Yaşasın işçilerin, yoksul köylülerin, devrimci gençliğin mücadele birliği» gibi benzeri sloganlarla kesilmiştir.

Miting sırasında 3-5 oportünist sülale artığı karşı devrimci slogan atmaya çalıştırlarsa da bu girişimleri başarısızlıkla sonuçlandı. Miting öncesi güçbirliği yapmak için yalvaraa ama tüm yalvarmalarına karşın sürekli kapı dışarı edilen oportünistler, bu davranışlarıyla ne denli tutarlı olduklarını bir kez daha kanıtladılar. Bir zamanlar güçlü olduklarını sanarak «Güçbirliği ilkeli olur ve devrimciler ilkelereinden taviz vermezler.» diye öten bu baylar kendileri ni dev aynasında gördüklerini sonunda anladılar. Ve «ilkel birlik» diye ahkâm kesen bu sapmalar son TÖB — DER kongresinde ve ilimizdeki güç birliği toplantısında ilkeli de

ğil, ilkesiz olduklarını ortaya koydular. Zaten ayda bir görüş değıştirmeleri de bunu kanıtıyor. TİP revizyonistleri ile birleşmeleri, miting öncesi belli sloganları atmayabilmeklerini söylemeleri bunun so mut örnekleridir. Tertip komitesinin belirlediği sloganlar ve pankartlar dışında slogan atmamaya, pankart getirmemeye ve mitingin disiplinine ayacaklarına dair söz vermeleri üzerine oportünistlerin mitingde katılmalarına izin verilmiştir. Buna rağmen miting alanında slogan atarak devrimcileri provakasyona getirmeye ve eylemi sabote etmeye yeltendilerse de bu oyunları geççekleşmemiş ve mitingin disiplinine uymak zorunda kalmışlardır.

Baştan sona devrimcilerin disiplini ve kontrolü altında başarı ile yürütülen miting Gaziantep'te eylem konulmasına karşı çıkan İGD ve yandaş revizyonistlerin gericil yüzlerini de açığa çıkardı. Bu revizyonistler güçsüz olduklarını ve Aslepte konulacak her eylemde devrimcilerin söz sahibi olacağını bildiklerinden sürekli, yapılacak eyleme karşı çıkıyorlardı.

Ve Antep'te konulan eylem şu gerçeği bir kere daha doğrulamıştır: Ne revizyonist sendika ağaları ve de küçük — burjuva devrimcileri oportünistler; işçileri köylüleri, devrimci gençliği kucaklayan eylem koyamazlar. Bu görev

sadece gerçek proleter devrimcilerin tekelindedir, Onbinlerce işçinin, köylünün, gençliğin ve kadınların kol kola mitingde yürümeleri bunun kanıtıdır.

**YAŞASIN PROLETER DEVRİMCİLERİN FAŞİZME KARŞI MÜCADELESİ!
KAHROLSUN FAŞİZM!**

Ne polis copu

Sayfa 3 dan devam saklayın! Nasıl olsa MC'nin ya saklamadığı bir cenaze törenleri kaldı.

Ama şunu da iyi bilsiniz: Demokratik kuruluşlar kapılabilir, yöneticileri tutaklanabilir, sokak ortasında gençler kurşunlanabilir; ama devrimci mücadele her zaman devam eder, edecektir! Copunuz, tankınız, itiniz, köpeğiniz bu na engel olamayacaktır!

KAHROLSUN SERMAYENİN KANLI DİKTATÖRLÜĞÜ FAŞİZM!

KAHROLSUN EMPERVALİZM VE ONUN İŞBİRLİKÇİLERİ!

Keyfi bir arama

Faşizmin işbirlikçileri ilginç bir arama yaptılar. TÖB —DER'i kapatmak için derneğin bulunduğu binaya gelen polisler, bu sırada Gaziantep Kadın Haklarını Koruma ve Geliştirme Derneğinde oturan öğretmen Asiye Bilgi'yi zorla omniyete götürmek istemişlerdir. Bir grup polis arkadaşımızı zorla evine götürürken diğer bir grup poliste aynı anda mahkemeye giderek arama emri çıkartmıştır. Polisler arama gerekçesi olarak 11393 no.lu telefonla yapılan ihbarı göstermişlerdir.

EĞİTİM DİZİSİ :
**FAŞİZM
SAVAŞTIR**

ÇIKIYOR
EMEĞİN BİRLİĞİ
YAYINLARI

EMEĞİN BİRLİĞİ

Aylık, Siyasi Gazete

Sahibi : Eyüp Sabri İpekçi

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü : Cuma Kılınc

Yazışma ve Yönetim adresi : Dr. Mecit Barlas
İşhanı P/48 Gaziantep

Basıldığı yer : Umnt Matbaası